

אב, אבל ואהבה

בשבועות האחרונות. מכאן הקפיצה מאוד קצרה ל"שביעי" של ט' באב, ט'ו באב. אנחנו עוברים בשבוע אחד מיום שכלו עצב, שמרוכזים בו אסונות דתיים ולאומיים, ליום שעיל פ' המשנה "לא היו ימים טובים לישראל" כמוותו.

וכמו חמשת הדברים הקשים שאירעו בתשעה באב, גם כאן המסורת מבדיקה דברים טובים רבים לט'ו באב. הרבה מהמסורות הקשורות ב"חג האהבה". הן מייחסות ליום זהה אריוועים שביהם האהבה באממת ניצחה את הכל, ידעה לשנות מפנה את החוק, להתגבר על חרמות ונדויים.

על פי המדרש, חטא המרגלים אירע בתשעה באב. חלק מהאונש חפרו בני ישראל קברים במדבר, וכל שנה בלילה תשעה באב נשכבו בתוכם. מי זוכה לקום למחורת הבור, ידע שקיבלו עוד שנה לחיות. בשנת הארבעים במדבר אף אחד לא מת; חוששים שהוא טעו בתאריך, המשיכו לישון לילה אחר לילה בקברותיהם. משגהיג ט'ו באב,ليل הירח המלא, הבינו שהונושם גם את סיומו.

אפשר ממש לראות בעניין רוחנו איך הם יוצאים אל החיים החדש בחיק גודל: "אנחנו חיים! אנחנו חיים!".

וכך, שבוע אחורי תשעה באב אנחנו הוגנים יומם שהוא הפכו המוחלט של האבל.

יש משחו אנושי מאד, נוגע לב, בצדדים של הימים האלה, בחוסר היכולת שלנו להיות במקום שאין בו אוור בקצת המנהרה, גם אם היא ארכוה מאד.

את כל זה סיכם אחד האוהדים של "הפועל ירושלים" בתום העונה החולפת, עוד עונה של הפסד מביחנותו. אל מול שברי קבוצתו הוא הישיר מבט נוגה אך מלא תקוות אל המצלמה ואמר: "יש לנו אהבה, והיא תנצח". וזה נראה פשוט ונכון. ממש כמו אל"ף בית.

הרב דני סגל

אב.
אל"ף בית.
לא היר"ש השיין והת"ו של תשרי. לא הסוף ותום התקופה של תמוז, או החיפוש שמתבצע באלו. אל"ף בית.

כאגדלו לכל אחת היה תפקיד משלה:
"אל"ף - אוחל. בית - זה בית. גימ"ל הוא גמל גדול...". בתשעה באב לובשות האותיות קדרות. כל אות מספרת את חלקה הקשה בספר החורבן, לפי סדר הא"ב, וכן מתגללת לה מגילת איכה.

איך ישבה בדד... בכיה תבכה בלילה... גلتה יהודה מעוני...".

ונדמה שלא רק האותיות אלא החודש כולו עוטה עצב מסומות. "משכננס אב ממעתין בשמחה". והkowski הולך ומתרגב עד לתשעה באב עצמו. "חמייה דברים אירעו את אבותינו... בתשעה באב: נゾ... שלא יכנסו לארץ וחרב הבית בראשונה ובשנייה ונלכדה ביתר ונחרשה העיר".

חודש ויום של פספוס גדול, של חוסר היכולת שלנו לפתח עיניים, לדאות את הארץ המובטחת, את המצויאות המשנה, לשנות תפיסה.

עצוב. אבל זה רק חצי סיפור. החצי השני של הספר מתחילה בשיבלי בית חמוטי בעפולה לקראת צאת הצום, כשייחד עם חלק ניכר מהתושבי הרחוב מוצאים את כל הרהיטים החוצה ושותפים את הבית.

אתם שואלים למה? פשוט! מsieich צרייך להגיע. של מסורות שונות מקשר בין המשיח לתשעה באב. ביום זה הוא נולד, וביום זה הוא עתיד להגיע.

נראה שייהודים אינם יכולים להישאר במקום שבו הכל נגמר, בעצב גמור, מבלי להישר לפחות חלק מהhabit קדימה. גם ביום הכי קשה, בתשעה באב, אנחנו נשברים לקראת מנחה, קמץ מהרצפה, קצת מרושים לעצמנו להшиб לרוחנו העיפה מה שנחסך ממנו

לקחת המכירות של עיתון **מקור ראשון**

דורש/ה נציג/ת שיווק טלפוני

- שכר גבוה + בונוסים למתאימים ● עבודה בת"א
- סביבת עבודה נעימה ● MERCHANTABILITY ערבית/בוקר
- אפשרות לעבודה מהבית למצטיינים ●

לפרטים: teleteam@makorrishon.co.il 052-5424035